

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

04 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Ciobanu Sergiu, avocatul Bogatu Dragoș în numele inculpatului Karatun Vladimir și ultimul, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui

*Karatun Vladimir XXXXX, născut XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 20.11.2009 - 10.01.2013;

instanța de apel: 06.03.2013 - 14.05.2013;

instanța de recurs: 03.09.2013 - 17.12.2013;

instanța de apel: 03.02.2014 - 23.02.2015;

instanța de recurs: 27.07.2015 - 02.02.2016;

instanța de apel: 22.03.2016 - 06.12.2016;

instanța de recurs: 24.04.2017 - 04.10.2017;

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor în cauză în baza actelor din dosar,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 10 ianuarie 2013, Karatun Vladimir a fost achitat de sub învinuirea adusă în baza art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Karatun Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În privința inculpatului a fost aplicată măsura preventivă - arestarea preventivă până la intrarea în vigoare a sentinței.

Acțiunea civilă înaintată de partea civilă Valihmetov Vsevolod către Karatun Vladimir privind încasarea sumei de 23 760 dolari SUA, a fost lăsată fără soluționare.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de partea civilă ÎT „Meșter” SRL către Karatun Vladimir și a fost dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul ÎT „Meșter” SRL, suma de 449 240 lei.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, instanța de fond a constatat că, prin rechizitoriu Karatun Vladimir, activând în funcția de director al ÎT „Meșter” SRL, în care a fost numit prin Hotărârea Adunării Generale a Societății, nr. 30 din 23 octombrie 2006 și în virtutea acestui fapt fiind persoană care gestionează o întreprindere comercială, a folosit situația de serviciu în interese personale, a confecționat, deținut și folosit documente oficiale false în următoarele circumstanțe:

La 10 iulie 2007, Karatun Vladimir, exercitând funcția de director al ÎT „Meșter” SRL, a încheiat cu ÎS „Calea Ferată din Moldova” contractul nr. 42007/118500109 privind livrarea produsului program certificat «Экспресс-3-Р» și «Шлюз-Ф1».

Ulterior, la 23 iulie 2007, deținând aceeași funcție de director al ÎT „Meșter” SRL, Karatun Vladimir a negociat și a semnat contractul nr. 1B/2307- 07 cu directorul SRL „Ареал-Сервис” privind livrarea echipamentului necesar întru realizarea contractului încheiat cu ÎS „Calea Ferată din Moldova”, și anume a produsului program certificat «Экспресс-3-Р» și «Шлюз-Ф1», al cărui producător și deținător al licenței exclusive este SRL „Ареал-Сервис”, cu adresa juridică Federația Rusă, or. Moscova, prospectul Lenin, 74.

La 31 iulie 2007, urmărind scopul delapidării ulterioare a mijloacelor bănești ale ÎT „Meșter” SRL, Karatun Vladimir împreună cu persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, a introdus în factura fiscală nr. SX 058501 din 31 iulie 2007, date denaturate privind livrarea de către SC „Beșleaga- Lux” SRL în adresa ÎT „Meșter” SRL a echipamentului produs program certificat «Экспресс-3-Р» și «Шлюз-Ф1» în valoare de 449 240 lei, confirmând primirea bunurilor prin aplicarea în factura fiscală a semnăturii sale și a ștampilei ÎT „Meșter” SRL.

Tot el, Karatun Vladimir, realizând intenția de delapidare ulterioară a mijloacelor bănești a ÎT „Meșter” SRL, în scopul confecționării, deținerii și folosirii documentelor oficiale false, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, a perfectat, a semnat și a aplicat

ștampila ÎT „Meșter” SRL pe ordinul de plată nr. 248 din 17 august 2007 privind plata mijloacelor bănești în sumă de 200 000 lei pentru echipamentul tehnic conform facturii fiscale nr. SX 058501 din 31 iulie 2007 în contul SC „Beșleaga- Lux” SRL, concomitent fiind falsificată prin imitare liberă semnătura contabilei ÎT „Meșter” SRL, Besedina Nelea.

În continuare, la 21 august 2007, Karatun Vladimir în același scop, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, ilegal a perfectat, a semnat și a aplicat ștampila ÎT „Meșter” SRL pe ordinul de plată nr. 252 privind plata mijloacelor bănești în sumă de 249 240 lei, pentru echipamentul tehnic conform facturii fiscale nr. SX058501 din 31 iulie 2007, în contul SC „Beșleaga- Lux” SRL, concomitent fiind falsificată prin imitare liberă semnătura contabilei ÎT „Meșter” SRL, Besedina Nelea.

3. Nefiind de acord cu sentința, împotriva acesteia au declarat apel procurorul, inculpatul Karatun Vladimir și avocatul Zumbreanu F. în numele inculpatului.

3.1. Procurorul prin apelul declarat a solicitat casarea parțială a sentinței Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 10.01.2013, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Karatun Vladimir să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, la 4 ani închisoare; în baza art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a organizațiilor comerciale, obștești sau altă organizație nestatală pe un termen de 5 ani; în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, la 10 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal a-i stabili pedeapsa definitivă, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, 15 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare a organizațiilor comerciale, obștești sau altă organizație nestatală pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului, procurorul a indicat că instanța de fond incorect a emisă sentința respectivă, aplicându-i o pedeapsă prea blândă.

Mai mult, procurorul a menționat că nejustificat instanța de fond l-a achitat pe inculpat de învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) lit. b) și d) Cod penal, or probele administrate în respectiva cauză penală demonstrează incontestabil vinovăția acestuia.

3.2. Avocatul Zumbreanu F. prin apelul declarat în numele inculpatului, a solicitat casarea parțială a sentinței și anume în partea recunoașterii vinovăției și condamnării inculpatului Karatun V. în baza art. 191 alin. (5) Cod penal și încasarea din contul acestuia în beneficiul SRL „Meșter”, a sumei de 449 240 lei, cu pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatul să fie achitat din motivul lipsei faptei infracțiunii în acțiunile acestuia.

În motivarea apelului declarat, avocatul a invocat că, condamnarea inculpatului Karatun V. în baza art. 191 alin. (5) Cod penal și încasarea din contul acestuia în beneficiul SRL „Meșter”, a sumei de 449 240 lei, este neîntemeiată, deoarece nu se bazează pe probe directe și concludente, ce ar dovedi vinovăția inculpatului.

3.3. Inculpatul Karatun V., în apelul declarat, a solicitat dispunerea achitării sale în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, menționând că n-a săvârșit fapta imputată, iar sentința de condamnare în acest sens a fost emisă fără careva probe și motive, bazată numai pe declarațiile cet. Besedina N., care este o persoană cointereseată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2013, s-au admis apelurile procurorului, avocatului Zumbreanu F. în numele inculpatului și a inculpatului Karatun V., fiind casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Karatun V. a fost recunoscut vinovat în baza art. 361 alin. (2) lit. b), d) și art. 196 alin. (4) Cod penal, însă în temeiul art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, a fost liberat de răspunderea penală, iar procesul penal intentat în privința inculpatului în baza art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală a fost încetat.

Karatun V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 335 alin.(3) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau de a exercita o anumită activitate în domeniile privat și public pe un termen de 3 ani.

Acțiunile civile formulate de părțile vătămate au fost admise în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile. Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

4.1. Potrivit părții motivate a deciziei adoptate, instanța de apel a constatat, în fapt că, Karatun V. la 10 iulie 2007, exercitând funcția de director al SRL „Meșter”, a încheiat cu ÎS „Calea Ferată a Moldovei” contractul nr.Д2007/01 privind livrarea produsului program certificat « Экспресс-3» și «Иллюз-Ф1». Ulterior, la 23 iulie 2007, deținând aceeași funcție, a negociat și a semnat contractul nr. 1B/2307-07 cu

directorul SRL «Ареал-Сервис» privind livrarea echipamentului necesar întru realizarea contractului încheiat cu ÎS „Calea Ferată a Moldovei” și anume a produsului program certificat «Экспресс-3-Р» și «Шлюз-Ф1» al cărui producător și deținător al licenței exclusive este SRL «Ареал-Сервис» cu adresa juridică în Federația Rusă, or. Moscova, prospectul Lenin, 74.

La 31 iulie 2007, având intenția să îndeplinească obligațiunile contractuale și urmărind scopul obținerii avantajelor nepatrimoniale, prin confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, Karatun V., împreună cu persoane neidentificate în cadrul urmăririi penale, a introdus în factura fiscală cu nr. SX 058501, date denaturate privind livrarea de către SRL „Beșleaga-Lux” în adresa SRL „Meșter” a echipamentului - produsului program certificat «Экспресс-3» și «Шлюз-Ф1» în valoare de 449 240 lei, confirmând primirea bunurilor prin aplicarea în factura fiscală cu nr. SX 058501 a semnăturii sale și a ștampilei SRL „Meșter” .

Tot el, Karatun V., deținând funcția de director al SRL „Meșter”, fiind o persoană care gestionează o organizație comercială, folosind situația de serviciu contrar intereselor întreprinderii gestionate, în interese personale, urmărind scopul oficializării și confirmării tranzacției inexistente cu SRL „Beșleaga-Lux”, cunoscând cu certitudine că produsul program certificat «Экспресс-3» și «Шлюз-Ф1» la 08 august 2007 a fost livrat în adresa SRL „Meșter” de către SRL «Ареал-Сервис» și în perioada de timp 14-17 august 2007 a fost instalat la Î.S. „Calea Ferată a Moldovei” în cadrul realizării contractelor nr. Д 2007/01 din 10 iulie 2007 și nr. 1B/2307-07 din 23 iulie 2007, a prezentat pentru a fi luată la evidență și folosită în scopuri fiscale în contabilitatea întreprinderii SRL „Meșter” factura fiscală cu nr. SX 058501, cu un conținut eronat, confirmând livrarea produsului program certificat «Экспресс-3» și «Шлюз-Ф1» în valoare de 449 240 lei de către SRL „Beșleaga-Lux”. În urma acestor acțiuni, a fost artificial formată datoria SRL „Meșter” față de SRL „Beșleaga-Lux” în sumă de 449 240 lei, iar, după transferarea mijloacelor bănești în baza acestei facturi și calcularea obligațiilor fiscale, la bugetul de stat nu a fost achitată taxa pe valoarea adăugată în sumă de 74 873,33 lei, astfel, fiind cauzate daune în proporții considerabile intereselor publice, soldate cu urmări grave.

Tot el, Karatun V., având intenția să îndeplinească obligațiunile contractuale și urmărind scopul obținerii avantajelor nepatrimoniale prin confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, împreună și prin înțelegere

prealabilă cu persoane neidentificate în cadrul urmăririi penale, a perfectat, a semnat și a aplicat ștampila SRL „Meșter” pe ordinul de plată nr. 248 din 17 august 2007, privind plata mijloacelor bănești în sumă de 200 000 lei, pentru echipament tehnic conform facturii fiscale nr. SX 058501 din 31 iulie 2007, în contul SRL „Beșleaga-Lux”, concomitent fiind falsificată prin imitare liberă semnătura contabilei SRL „Meșter”.

În continuare, la 21 august 2007, Karatun V., urmărind același scop, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane neidentificate în cadrul urmăririi penale, ilegal a perfectat, a semnat și a aplicat ștampila SRL „Meșter” pe ordinul de plată nr. 248 privind plata mijloacelor bănești în sumă de 200 000 lei și ordinul de plată nr. 252 privind plata mijloacelor bănești în sumă de 249 240 lei, pentru echipament tehnic conform facturii fiscale nr. SX 058501 din 31.07.2007, în contul SRL „Beșleaga-Lux”, concomitent fiind falsificată prin imitare liberă semnătura contabilei SRL „Meșter”, Besedina N.

Tot el, Karatun V., cunoscând cu certitudine că produsul program certificat «Экспресс-3-Р» și «ШЛЮЗ-Ф1» a fost livrat în adresa SRL „Meșter” de către SRL «Ареал-Сервис» și nu de SRL „Beșleaga-Lux”, iar datoria SRL „Meșter” față de SRL „Beșleaga Lux” este artificial formată, urmărind scopul de cupiditate, ce nu cuprinde însușirea averii străine, deținând funcția de director al SRL „Meșter” și dispunând de împuterniciri de administrare a bunurilor SRL „Meșter”, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane neidentificate în cadrul urmăririi penale, folosind situația de serviciu, a prezentat în instituția bancară pentru transferarea mijloacelor bănești din contul SRL „Meșter” în contul SRL „Beșleaga-Lux” ordinul de plată nr. 248 din 17 august 2007, privind plata mijloacelor bănești în sumă de 200 000 lei și ordinul de plată nr. 252 privind plata mijloacelor bănești în sumă de 249 240 lei, pentru echipament tehnic conform facturii fiscale nr. SX 058501 din 31.07.2007.

Astfel, Karatun V., administrând la propria apreciere averea SRL „Meșter”, prin înșelăciune și abuz de încredere, ilegal a transferat în contul SRL „Beșleaga-Lux” suma de 449 240 lei, irosind mijloacele bănești în proporții deosebit de mari, fără a le însuși.

Apreciind probele administrate în cauză, instanța de apel a ajuns la concluzia că, acuzarea n-a prezentat probe ce ar confirma că inculpatul a delapidat averea străină cu privire la presupusa însușire ilegală a sumei de 449 240 lei, care ar fi

aparținut părților vătămate - Besedina N. și Valihmetov V., încredințate în administrarea inculpatului.

Totodată s-a stabilit că inculpatul a confecționat, deținut și folosit documente oficiale false, precum și a săvârșit abuzul de serviciu.

Cu privire la vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate, instanța de apel a conchis că, inculpatul a săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal „confecționarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, săvârșite de două sau mai multe persoane, soldate cu daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice”; art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal „folosirea intenționată de către o persoană care gestionează o organizație comercială a situației de serviciu, în interese personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice, soldate cu urmări grave”; art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal „confecționarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, săvârșite de două sau mai multe persoane, soldate cu daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice”. Totodată instanța de apel a reținut că, în ordonanța de punere sub învinuire din 03.09.2009 (f.d.48-51, vol.III), precum și, în rechizitoriu (f.d.90, vol.III), pe episodul învinuirii în baza art. 361 alin. (2) Cod penal, nu este indicată lit. d), motiv pentru care nici la calificarea judiciară nu s-a indicat de instanța de apel, art. 196 alin. (4) Cod penal „cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari prin înșelăciune și abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire”.

Astfel, cu privire la calificarea efectuată de instanța de apel a conchis că, învinuirea adusă inculpatului în baza art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal, sub aspectul laturii subiective, drept motiv i se impută „în interese personale”, astfel avându-se în vedere intenția făptuitorului de a obține doar avantaje nepatrimoniale.

În împrejurările stabilite cu privire la învinuirea în baza art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal, care au tangență comună cu circumstanțele stabilite cu privire la învinuirea pe art. 191 alin. (5) Cod penal, s-a constatat că motivul infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal este „în interese personale”, dar nu „în interes material”.

În acest context, instanța de apel a constatat că, învinuirea adusă inculpatului în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, înaintată la urmărirea penală și susținută de procuror în ședința de judecată, precum și, sentința de condamnare în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, nu cuprinde, sub aspectul laturii subiective, motivul

infracțiunii respective, adică nu este specificat scopul de cupiditate, ce ar cuprinde delapidarea averii străine.

Potrivit constatărilor din decizia instanței de apel, irosirea nu se încadrează în delapidare, acestea fiind noțiuni juridice diferite, cu conținut distinct.

În baza prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel a statuat asupra necesității de recalificare a faptei inculpatului din art. 191 alin. (5) Cod penal, în art. 196 alin. (4) Cod penal, conform semnelor componenței infracțiunii respective „cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari prin înșelăciune sau abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire”.

Cu privire la răspunderea penală în baza art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal, soluționând chestiunea cu privire la pedeapsă pentru săvârșirea infracțiunii respective, instanța de apel ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și art. 394 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, precum și de circumstanțele cauzei enunțate, de persoana inculpatului, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de scopul de prevenire a fenomenului infracțional s-a concluzionat ca inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa cu închisoare, totodată, fiindu-i aplicată și pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

Cu privire la răspunderea penală în baza articolelor 361 alin. (2) lit. b) și d) și 196 alin. (4) Cod penal, dat fiind că a intervenit termenul de prescripție prevăzut la art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, inculpatul a fost liberat de răspunderea penală, deoarece din ziua săvârșirii infracțiunilor menționate, clasificat potrivit art. 16 Cod penal, ca fiind mai puțin grave, au expirat 5 ani.

Cât privește cererea privind efectuarea comisiei rogatorii instanța a apreciat-o ca fiind nefondată, din motiv că partea apărării n-a invocat motive necesare efectuării unei asemenea acțiuni procesuale pe teritoriul Federației Ruse și în ședința de apel n-a formulat cererea respectivă la încheierea cercetării judecătorești, pledând, de rând cu procurorul, pentru terminarea procedurii judecării apelurilor declarate împotriva sentinței atacate.

Cu privire la acțiunea civilă înaintată de Valihmetov Vsevolod, instanța de apel, a apreciat ca fiind legale și întemeiate dispozițiile sentinței în acest sens, motiv pentru care acestea au fost menținute.

Cu privire la soluționarea acțiunii civile înaintate de ÎT „Meșter” SRL către Karatun V., instanța de apel a apreciat ca fiind ilegale și neîntemeiate dispozițiile

sentinței în privința acesteia, motiv pentru care a dispus casarea acesteia în această parte, cu pronunțarea soluției privind admiterea în principiu a acesteia, deoarece la materialele cauzei sunt anexate probe care justifică cererea părții civile, în special pretenția (f.d.28, vol.II) și recipisa (f.d.32, vol.II).

A mai indicat instanța de apel, că în cadrul procesului penal, n-a fost solicitată efectuarea expertizei financiar-contabile pentru constatarea, clarificarea și evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie, atât pentru cauza penală, cât și pentru soluționarea acțiunii civile.

5. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recursuri ordinare de către procuror, părțile vătămate Besedina N. și Valihmetov V., de inculpatul Karatun V. și de avocatul Zumbreanu F. în numele inculpatului.

5.1. Procurorul a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, procurorul a indicat următoarele: instanța de apel examinând cauza, nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor care demonstrează vinovăția inculpatului Karatun V., de comiterea infracțiunii incriminate de către organul de urmărire penală, reîncadrând acțiunile acestuia din art. 191 alin. (5) în baza art. 196 alin. (4) Cod penal „cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari prin abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire”.

5.2. Avocatul Zumbreanu F. în numele inculpatului a solicitat casarea totală a sentinței și a deciziei instanței de apel, cu dispunerea achitării inculpatului Karatun V. de infracțiunile incriminate.

În motivarea recursului declarat, avocatul a indicat că, dispozitivul deciziei instanței de apel este expus neclar.

În primul aliniat al deciziei se menționează că instanța de judecată „casează sentința Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 10 ianuarie 2013 total” iar în alin. 7 al deciziei se indică că „Se mențin celelalte dispoziții ale sentinței atacate”, decizia instanței de apel conține contradicții la stabilirea laturii subiective a infracțiunii incriminate lui Karatun V. și nu cuprinde motivele pe care se întemeiază concluziile despre vinovăția inculpatului și admiterea acțiunilor civile, instanțele ierarhic inferioare eronat au stabilit că echipamentul tehnic și produsul - program certificate este unul și același bun, deoarece în opinia recurentului din probele administrate se confirmă faptul că de la SRL „Beșleaga-Lux”, de către SRL „Meșter” a fost procurat numai echipamentul tehnic, ceea ce constituie doar o componentă a produsului program certificat confecționat de SRL „Meșter” pentru

ÎS „Calea Ferată a Moldovei”, instanțele ierarhic inferioare au dat o apreciere eronată probelor administrate în cauză, iar faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, nefiind demonstrată fapta aplicării semnăturii false a contabilului șef, de către Karatun V., iar pe parcursul urmăririi penale și examinării cauzei nu s-a administrat nicio probă ce ar confirma participarea lui Karatun V., la perfectarea, aplicarea ștampilei și falsificarea semnăturii contabilului-șef, Besedina N., pe ordinele de plată; instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și a lăsat fără apreciere faptul că, prin procesul-verbal de ridicare din 11 martie 2009, au fost ridicate originalele și o copie a unui singur ordin de plată, iar prin procesul-verbal de examinare a obiectelor ridicate din aceeași zi și procesul verbal de recunoaștere ca corpuri delictive, au fost examinate deja originalele a două ordine de plată; acțiunile civile au fost soluționate de către instanța de apel, fără a se ține cont de prevederile legale relevante și materialele dosarului care nu conțin nicio probă ce ar confirma cauzarea de către Karatun V., a prejudiciului material în privința lui SRL „Meșter”, sau cet. Valihmetov V; condamnarea inculpatului este bazată pe presupuneri, fără analiza multilaterală și coerentă a tuturor probelor, a legăturii între ele și nu conține concluzia instanței în ceea ce privește acceptarea unor probe și, respectiv, motivele respingerii altora, prezentate în sprijinul apărării.

5.3. Inculpatul Karatun V. prin recursul ordinar declarat și recursul ordinar suplimentar, a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, potrivit căreia să se mențină în vigoare, ca legală și întemeiată, sentința instanței de fond în partea dispunerii achitării sale în baza art. 361 Cod penal, iar în ce privește condamnarea sa în baza art. 196 și 335 Cod penal, de către instanța de apel, a solicitat casarea totală a acestor dispoziții, cu achitarea inculpatului și încetarea procesului în privința sa, pe aceste capete de învinuire, din motiv că în acțiunile sale lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii.

În motivarea recursului ordinar declarat și a recursului ordinar suplimentar, inculpatul a indicat următoarele motive, probele din dosar administrate în confirmarea vinovăției sale nu corespund realității; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar; instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

5.4.Părțile vătămate, Besedina N. și Valihmetov V., prin recursurile ordinare declarate au solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursurilor înaintate, părțile vătămate au indicat următoarele, instanța de apel recalificând acțiunile inculpatului din art.191 alin. (5) Cod penal în art. 196 alin. (4) Cod penal, nu și-a motivat legal soluția adoptată și a relevat greșit temeiurile de drept care în viziunea recurenților au avut drept urmare aplicarea eronată a prevederilor legale și faptelor constatate fiind dată o încadrare greșită acțiunilor inculpatului.

6. Prin decizia Colegiului lărgit al Curții Supreme de Justiție din 17 decembrie 2013, au fost admise recursurile ordinare declarate de procuror, părțile vătămate Besedina N., Valihmetov V, de inculpatul Karatun V. și avocatul Zumbreanu F. în numele inculpatului, fiind dispusă casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2013, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

În motivarea deciziei adoptate, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție a menționat următoarele:

Instanța de apel, recalificând fapta imputată inculpatului Karatun V. din art. 191 alin. (5) Cod penal, în baza art. 196 alin. (4) Cod penal, ca cauzare de daune materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere, a constatat fapta și a descris-o exact, cuvânt în cuvânt cum a fost expusă aceasta în ordonanța de punere sub învinuire(f.d. 48-50 Vol.III) și în rechizitoriu, unde acțiunile inculpatului au fost calificate ca delapidarea averii încredințate, cu excepția sintagmei „Astfel, Karatun V.S., administrând la propria apreciere averea SRL „Meșter”, prin înșelăciune și abuz de încredere, ilegal a transferat în contul SRL „Beșleaga-Lux” suma de 449 240 lei, irosind mijloacele bănești în proporții deosebit de mari, fără a le însuși”.

Prin urmare, în această ordine de idei, Colegiul penal lărgit a constatat că, instanța de apel a rejudecat cauza după regula primei instanțe pronunțând decizia, fără a respecta prevederile art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, potrivit căruia partea descriptivă a sentinței de condamnare (la caz, decizia), trebuia să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Instanța de recurs a indicat că, instanța de apel nu a constatat fapta pentru care l-a condamnat pe Karatun V., deoarece infracțiunea de delapidare, raportată la infracțiunea de cauzare a daunei materiale prin înșelăciune sau abuz de

încredere, deși au obiectul juridic comun, însă modalitatea faptică de săvârșire a acestor infracțiuni este diferită. În cazul în care instanța de apel a calificat fapta inculpatului în baza art. 196 Cod penal, în partea descriptivă a faptei urma să se constate modalitatea înșelăciunii sau a abuzului de încredere manifestat de inculpat, ceea ce din textul deciziei instanței de apel nu se observă, eroare care indică la lipsa de motivare a soluției adoptate.

Cu referire la declararea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 335 alin. (3) lit. b) și art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, Colegiul lărgit a conchis că și în această parte decizia este afectată de eroarea din punct de vedere al stabilirii faptelor comise de inculpat și aprecierea probatoriului, inclusiv a probelor prezentate de procuror, coraportate la argumentele părții apărării, care a susținut că aceste probe nu confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate acestuia.

Colegiul penal lărgit a conchis că, potrivit deciziei instanței de apel fiind pronunțată o altă soluție în privința lui Karatun V. în baza art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și conform părții motivate a deciziei, au fost reținute aceleași probe, cu același conținut, însă apreciindu-le ca probe ce confirmă vina inculpatului, fără a specifica care din aceste probe au fost greșit apreciate de prima instanță și în ce constă greșeala comisă.

Pe parcursul urmăririi penale, la faza de judecare a cauzei în prima instanță Karatun V. împreună cu avocatul său, au solicitat verificarea împrejurărilor privitor la echipamentul tehnic concret transmis de firma moscovită, precum și, la audierea în calitate de martor a cet. Fiodorov Ev., însă aceste demersuri au fost respinse.

Colegiul penal lărgit a opinat că, instanța de apel urma să pună în discuția părților chestiunea cu privire la inițierea unei comisii rogatorii privind verificarea împrejurărilor legate de volumul și costul lucrărilor efectuate de către SRL «Ареа-Сервис» în baza contractului nr. 1B/2307-07 din 23.07.2007. Această omisiune a instanței de apel se apreciază ca neoferirea răspunsurilor la motivele apelului, eroare care se încadrează în prevederile pct. 6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2015, au fost respinse ca nefondate apelurile inculpatului Karatun Vladimir și a avocatului Zumbreanu Tudor în numele inculpatului, declarate împotriva sentinței instanței de fond, fiind admis parțial apelul procurorului, casată sentința

și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Karatun Vladimir a fost achitat de învinuirea adusă în baza pe art. 191 alin. (5) Cod penal din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Inculpatul Karatun Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, iar în baza art. 60 Cod penal, procesul penal a fost încetat în legătură cu survenirea prescripției tragerii la răspundere penală a acestei infracțiuni.

Inculpatul Karatun Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 335 alin. (1) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a întreprinderilor și organizațiilor comerciale și obștești și activitate de a efectua gestionare a mijloacelor bănești, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

7.1. Pentru a se pronunța astfel, instanța de apel a constatat că, Karatun Vladimir, activând în funcția de director al ÎT „Meșter” SRL, în care a fost numit prin Hotărârea Adunării Generale a Societății, nr. 30 din 23 octombrie 2006 și în virtutea acestui fapt fiind persoană care gestionează o întreprindere comercială, a folosit situația de serviciu în interese personale, a confecționat, deținut și folosit documente oficiale false în următoarele circumstanțe:

La 10 iulie 2007, Karatun Vladimir, exercitând funcția de director al ÎT „Meșter” SRL, a încheiat cu ÎS „Calea Ferată din Moldova” contractul nr. Д2007/118500109 privind livrarea produsului program certificat «Экспресс-3-Р» și «Шлюз-Ф1».

Ulterior, la 23 iulie 2007, deținând aceeași funcție de director al ÎT „Meșter” SRL, Karatun Vladimir a negociat și a semnat contractul nr. 1 B/2307 07 cu directorul SRL „Ареал-Сервис” privind livrarea echipamentului necesar întru realizarea contractului încheiat cu ÎS „Calea Ferată din Moldova”, și anume a produsului program certificat «Экспресс-3-Р» și «Шлюз-Ф1», al cărui producător și deținător al licenței exclusive este SRL „Ареал-Сервис”, cu adresa juridică Federația Rusă, or. Moscova, prospectul Lenin, 74.

La 31 iulie 2007, urmărind scopul delapidării ulterioare a mijloacelor bănești ale ÎT „Meșter” SRL, Karatun Vladimir împreună cu persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, a introdus în factura fiscală nr. SX 058501 din 31 iulie 2007 date denaturate privind livrarea de către SC „Beșleaga - Lux” SRL în adresa ÎT „Meșter” SRL a echipamentului produs program certificat «Экспресс-3»

și «Шлюз-Ф1» în valoare de 449 240 lei, confirmând primirea bunurilor prin aplicarea în factura fiscală a semnăturii sale și a ștampilei ÎT „Meșter” SRL.

Tot el, Karatun Vladimir, realizând intenția de delapidare ulterioară a mijloacelor bănești a ÎT „Meșter” SRL, în scopul confecționării, deținerii și folosirii documentelor oficiale false, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, a perfectat, a semnat și a aplicat ștampila ÎT „Meșter” SRL pe ordinul de plată nr. 248 din 17 august 2007, privind plata mijloacelor bănești în sumă de 200 000 lei, pentru echipamentul tehnic conform facturii fiscale nr. SX 058501 din 31 iulie 2007 în contul SC „Beșleaga - Lux” SRL, concomitent fiind falsificată prin imitare liberă semnătura contabilei ÎT „Meșter” SRL, Besedina Nelea.

În continuare, la 21 august 2007, Karatun Vladimir, în același scop, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, ilegal a perfectat, a semnat și a aplicat ștampila ÎT „Meșter” SRL pe ordinul de plată nr. 252 privind plata mijloacelor bănești în sumă de 249240 lei pentru echipamentul tehnic conform facturii fiscale nr. SX 058501 din 31 iulie 2007 în contul SC „Beșleaga- Lux” SRL, concomitent fiind falsificată prin imitare liberă semnătura contabilei ÎT „Meșter” SRL, Besedina Nelea.

Tot el, Karatun Vladimir, deținând funcția de director al ÎT „Meșter” SRL, fiind o persoană care gestionează o organizație comercială, folosind intenționat situația de serviciu, contrar intereselor întreprinderii gestionate, în interese personale, urmărind scopul oficializării și confirmării tranzacției inexistente cu SRL „Beșleagă-Lux”, cunoscând cu certitudine că produsul program certificat «Экспресс-3» și «Шлюз-Ф1» la 08 august 2007 a fost livrat în adresa ÎT „Meșter” SRL de SRL „Areal-Servis” și în perioada 14-17 august 2007 a fost instalat la ÎS „Calea Ferată a Moldovei” în cadrul realizării contractelor nr. 2007/118500109 din 10 iulie 2007 și nr. 1B/2307 - 07 din 23 iulie 2007, la fel urmărind scopul voalării și realizării ulterioare prin, sustragere a bunurilor proprietarului, a prezentat pentru a fi luată la evidență și folosită în scopuri fiscale în contabilitatea ÎT „Meșter” SRL factura fiscală cu nr. SX 058501 cu un conținut eronat, confirmând livrarea produsului program certificat «Экспресс-3» și «Шлюз-Ф1» în valoare de 7 240 lei, de către SRL „Beșleaga - Lux”.

În urma acestui fapt a fost artificial formată datoria ÎT „Meșter” SRL față de SRL „Beșleaga- Lux” în sumă de 449 240 lei, iar ulterior după transferarea mijloacelor bănești în baza acestei facturi și calcularea obligațiilor fiscale, la bugetul

de stat nu a fost achitată taxa pe valoarea adăugată în sumă de 74 873,33 lei, fapt soldat cu urmări grave, fiind cauzate daune în proporții mari intereselor publice și daune în proporții deosebit de mari drepturilor și intereselor persoanelor juridice.

Necătând la faptul că, inculpatul Karatun Vladimir nu și-a recunoscut vinovăția, instanța de apel a conchis că vina acestuia este dovedită prin probele administrate în respectiva cauză penală, verificate și cercetate suplimentar în ședința instanței de apel.

Examinând probele respective instanța de apel a conchis că acestea dovedesc vinovăția inculpatului Karatun Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) d) Cod penal adică *„a confecționat documente oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, săvârșită de două persoane, soldate cu daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice”*, însă având în vedere că de la comiterea infracțiunii nominalizate de către inculpatul Karatun Vladimir au trecut mai mult de 5 ani, instanța de apel a concluzionat că apelul procurorului urmează a fi admis prin prisma prevederilor art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, casată sentința și adoptată o nouă hotărâre prin care procesul penal în privința lui Karatun Vladimir intentat în baza art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, urmează să fie încetat, în legătură cu expirarea termenului de prescripție prevăzut la art. 60 Cod penal, Karatun Vladimir fiind liberat de răspundere penală pe acest capăt de acuzare.

La fel instanța de apel a concluzionat că, probele administrate în respectiva cauză penală, confirmă vinovăția lui Karatun Vladimir și în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (1) Cod penal, adică *„fiind persoană care gestionează o organizație comercială a săvârșit abuz de serviciu, folosind intenționat situația de serviciu în interese personale, fapt soldat cu urmări grave”*.

Cu referire la învinuirea adusă inculpatului Karatun Vladimir în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului pe acest capăt de învinuire nu și-a găsit confirmare, reieșind din faptul că delapidarea se consideră consumată din momentul obținerii de infractor a posibilității reale de a se folosi de bunuri.

În cazul dat, nu a fost stabilit dacă Karatun V. a intrat în posesia sumei de 449 240 lei, pe care prin fals, uz de fals și abuz de serviciu i-a transferat în contul SRL „Beșleaga-Lux” - firmă fantomă, după cum a fost demonstrat prin probele expuse supra.

Reieșind din circumstanțele descrise instanța de apel a conchis că Karatun V. urmează a fi achitat de învinuirea adusă în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, din motivul că fapta lui nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii date.

La aplicarea pedepsei în privința lui Karatun V. în baza art. 335 alin. (1) și art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, instanța de apel a ținut cont de faptul că inculpatul este fără antecedente penale, însă nu și-a recunoscut vinovăția, nu a restituit paguba, adică nu a conștientizat acțiunile sale ilegale, considerente din care reeducarea lui e posibilă doar în locurile privative de libertate și cu aplicarea pedepsei complementare - privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a întreprinderilor și organizațiilor comerciale și obștești și activitatea de a efectua gestionare a mijloacelor bănești.

Cu referire la acțiunile civile înaintate în cauza dată de către Valihmetov Vsevolod și ÎT „Meșter ” SRL în persoana Besedina Nelea, instanța de apel a considerat că dispozițiile sentinței în această parte sunt întemeiate și urmează să fie menținute fără modificări.

8. Nefiind de acord cu decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2015, împotriva acesteia au declarat recurs ordinar procurorul, avocatul Bogatu Dragoș în numele inculpatului Karatun Vladimir și ultimul.

8.1. Procurorul a invocat temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea ce ține de achitarea inculpatului Karatun V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, procurorul a indicat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor expuse de procuror în apelul declarat, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

8.2. Avocatul Bogatu D., prin recursul declarat, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței instanței de fond și a deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința inculpatului Karatun V., pe toate capetele de acuzare.

În motivarea recursului declarat, avocatul a indicat că, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, dispozitivul hotărârii este expus neclar; nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 335 Cod penal;

instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu a dat apreciere probelor potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală; inculpatul a fost pus sub învinuire în baza art. 335 alin. (3) lit. b) Cod penal însă instanța de apel l-a condamnat în baza art. 335 alin. (1) Cod penal fără a motiva soluția în acest sens, totodată, deși norma menționată prevede pedeapsă complementară instanța nu a stabilit termenul acesteia;

8.3. Inculpatul Karatun V. în motivarea recursului declarat, fără a invoca temei de drept a solicitat casarea sentinței și a deciziei instanței de apel pronunțate în privința sa cu adoptarea unei hotărâri de achitare, din următoarele motive, examinând cauza penală și pronunțând decizia, instanța de apel nu s-a conformat indicațiilor din decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 17 decembrie 2013.

9. Prin Decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 02 februarie 2016, au fost admise recursurile ordinare declarate de procuror, avocatul Bogatu Dragoș în numele inculpatului Karatun Vladimir și ultimul, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2015, în cauza penală privindu-l pe Karatun Vladimir și a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

9.1. În motivarea deciziei Colegiul penal lărgit a indicat că, necesitatea verificării pertinentei și veridicității acestor probe ale învinuirii, partea apărării a solicitat-o și la judecarea cauzei în instanța de apel (*proces-verbal al ședinței de judecată din 08.05.2014, f.d.97, Vol.IV*), însă după cum rezultă din conținutul procesului-verbal al ședințelor de judecată și potrivit deciziei, instanța de apel a lăsat fără soluționare aceste demersuri și nici nu le-a dat careva apreciere.

Aceste circumstanțe urmau a fi elucidate, dat fiind faptul că partea acuzării nu a efectuat comisie rogatorie pentru a verifica argumentele apărării, potrivit cărora contractul încheiat de către ÎT „Meșter” SRL și ÎS „Calea Ferată a Moldovei” cu anexa nr.1 și contractul cu SRL «Ареал-Сервис» cu anexele nr.1 și nr.2, în ambele aceste documente, tranzacția se referă numai la două denumiri - produsul program certificat «Эксперт-3-Р» și «Шлюз-Ф1», costul în ruble rusești și condițiile de livrare a acestora.

Mai mult, instanța de recurs a indicat că, potrivit conținutului pretenției și recipisei în aceste documente se invocă suma de 23 760 dolari SUA și se referă la alte denumiri de utilaj tehnic, dar corespunzător cu denumirile utilajului descris în factura nr. SX 585501 din 31.07.2007.

Instanța de recurs a menționat că, instanța de apel nu a dat apreciere circumstanțelor potrivit cărora partea acuzării făcând referire la declarațiile părților vătămate Besedina N. și Valihmetov V., precum că aceștia au lichidat datoria de 23760 dolari din banii proprii, pe când conform contractului cu ÎS „Calea Ferată a Moldovei”, suma contractului era de 165314 dolari SUA, sumă care conform materialelor dosarului a fost achitată ÎT „Meșter” SRL, după executarea lucrărilor.

În astfel de circumstanțe, Colegiul penal lărgit a statuat că, instanța de apel n-a ținut cont nici de indicațiile din decizia Curții Supreme de Justiție pronunțată anterior pe marginea cauzei, potrivit căror instanța de apel la rejudecarea cauzei urma să stabilească: care era necesitatea ca părțile vătămate să achite datorii care rezultă nu din relații personale, ci din relații contractuale dintre persoane juridice. S-a reflectat această presupusă datorie a persoanei juridice - ÎT „Meșter” SRL în datele contabile a acesteia, în modul prevăzut de legislație, și dacă nu - din care motive. Or, prezentarea în instanța de apel, de către reprezentantul SRL «Ареа - Сервис» a unor înscrisuri privind nimicirea documentelor din arhivă anii 2004-2007 (f.d.112-116, Vol.IV) la fel a fost lăsată fără apreciere din partea instanței de apel, deși aceste înscrisuri au fost anexate la materialele cauzei, însă fără a fi confirmate de către autoritățile competente a Federației Ruse.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 06 decembrie 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de către procuror, inculpatul Karatun Vladimir și a apărătorului său Zumbreanu Feodor, declarate împotriva sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 10 ianuarie 2013.

Termenul executării pedepsei închisorii lui Karatun Vladimir de calculat de la 06 decembrie 2016, cu includerea în acest termen a duratei reținerii și arestării preventive a lui de la 10 ianuarie 2013 până la 6 decembrie 2016.

10.1. În motivarea deciziei instanța de apel a indicat că, la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că Karatun Vladimir trebuie să fie achitat de învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei,

concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, nici una din probele acumulate la urmărirea penală și cercetate în ședința instanței de fond și apel nu confirmă vina inculpatului Karatun Vladimir în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, mai mult inculpatul nu și-a recunoscut vina pe parcursul urmăririi penale cât și cercetării judecătorești.

Totodată, probele înaintate de procuror care au fost cercetate în ședința instanței de apel nu confirmă vinovăția inculpatului și anume: declarațiile reprezentantului părții vătămate și civile ÎT „Meșter” SRL, Besedina Nelea, declarațiile martorilor Iasiko Irina, Gamurari Ștefan.

Mai mult, instanța de apel a conchis că, de asemenea, nu pot servi ca probe care ar demonstra vinovăția lui Karatun Vladimir în comiterea infracțiunii imputate lui prevăzute la art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, nici următoarele probe, cum ar fi: factura fiscală nr. SX 058501 din 31 iulie 2007 (f. d. 42, 109, 197, vol. I, f. d. 27, vol. II); ordinul de plată nr. 248 din 17 august 2007 (f. d. 48, 69, vol. I, f. d. 52, vol. II); ordinul de plată nr. 252 din 21 august 2007 (f. d. 47, 70, vol. I, f. d. 51, vol. II); raportul de constatare tehnico-științifică, nr. 189 din 22 noiembrie 2007 (f. d. 104, vol. I); raportul de expertiză, nr. 10 din 20 martie 2008 (f. d. 126-127, vol. I); raportul de expertiză nr. 43 din 08 iulie 2008 (f. d. 128-130, vol. I); raportul de expertiză, nr. 2341 din 28 august 2008 (f. d. 135-139, vol. I); raportul de expertiză, nr. 755-758 din 20 martie 2009 (f. d. 5-17, vol. I); raportul de expertiză, nr. 97 din 06 iulie 2009 (f. d. 202-203, vol. II).

Instanța de apel a respins argumentele procurorului referitor la învinuirea adusă inculpatului Karatun Vladimir pe semnele comiterii infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, deoarece potrivit actului de învinuire acesta a fost acuzat de confecționarea documentelor oficiale false care acordă drepturi și eliberează de obligații. Or, reieșind din actul de învinuire, instanța de apel a menționat ca fiind greșită această acuzație adusă de către procuror inculpatului, iar pe acest capăt de învinuire ar duce la încălcarea art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene, potrivit căruia - orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, (...) a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

Instanța de apel a menționat că, nu oricare document oficial acordă drepturi sau eliberează de obligații. În art. 332 Cod penal, prin „document oficial” se au în vedere și acele documente oficiale care nu acordă drepturi, nici nu eliberează de obligații. O cerință obligatorie, în sensul alin. (1) al art. 361 Cod penal, este că confecționarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale false trebuie neapărat să acorde drepturi sau să elibereze de obligații.

În consecință, având în vedere cele expuse instanța de apel a concluzionat că, în esența sa, factura fiscală nr. SX 058501 din 31 iulie 2007, emisă de SC „Beșleagă - Lux” SRL, precum și ordinele de plată nr. 248 din 17 august 2007 și nr. 252 din 21 august 2007, emise de către ÎT „Meșter” SRL, în speță, nu reprezintă acte oficiale, așa cum indică procurorul în actul de învinuire.

Mai mult, instanța de apel a indicat că, în cadrul examinării cauzei nu și-a găsit confirmare nici faptul că aceste documente sunt documente oficiale, întrucât nici în cadrul instanței de fond, nici în cadrul celei de apel nu au fost prezentate careva probe, precum că aceste „documente private” au fost înregistrate de careva organ sau persoană oficială și în așa mod aceste documente s-au convertit în „documente oficiale”.

Cât privește solicitarea reprezentantului părții vătămate, Besedina Nelea, instanța de apel a menționat că, potrivit art. 219 alin. (2) pct. 1), 4) din Codul de procedură penală, persoanele fizice și juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot înainta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală, precum și repararea prejudiciului moral.

Astfel, conform materialelor cauzei, de către Vsevolod Boris și ÎT „Meșter” SRL, în persoana Besedina Nelea au fost înaintate acțiuni civile în mărime de 23 760 dolari SUA (f. d. 152-153, vol. II) și, respectiv, 449 240 lei (f. d. 160-161, vol. II). Având în vedere faptul, că prin acțiunile interzise de legea penală ale inculpatului Karatun Vladimir i-a fost cauzat un prejudiciu material părții civile ÎT „Meșter” SRL în mărime de 449 240 lei, instanța de fond corect a admis integral acțiunea civilă a ultimei față de inculpat cu încasarea acestei sume din contul inculpatului în beneficiul părții civile ÎT „Meșter” SRL.

Cu referire la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, instanța de apel a menționat că deși inculpatul nu își recunoaște vinovăția în această parte, aceasta a fost demonstrată pe deplin de

probele administrate în respectiva cauză penală, iar argumentul apărării precum că în acțiunile acestuia lipsesc elementele infracțiunii imputate sunt neîntemeiate. Or, latura obiectivă a componenței de infracțiune încadrată în baza art. 191 Cod penal, se caracterizează prin comiterea acțiunii îndreptate spre însușirea ilegală a bunurilor altei persoane fizice sau juridice în a cărei posesie sau deținere se află. Luarea bunului se efectuează anume de la acea persoană - fizică sau juridică, publică sau privată - acțiune prin care se aduce atingere poziției bunurilor din sfera ei patrimonială, producându-i pagube materiale. Caracterul ilegal al însușirii se exprimă prin scoaterea de către făptuitor, fără temei a bunurilor din posesia sau deținerea unei persoane și trecerea acestuia fără temei legal în stăpânirea făptuitorului, ținând cont de faptul că acest bun i-a fost încredințat în administrare sau gestionare în legătură cu funcția exercitată în unitatea publică sau privată și putea fi utilizat numai potrivit reglementărilor de rigoare și destinației. Delapidarea constituie o infracțiune ce se consideră consumată din momentul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, iar făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile străine după dorință.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă și prin scop de profit. În cadrul cercetării judecătorești a instanței de fond și celei de apel urmare a probelor administrate, cu certitudine s-a constatat, că inculpatul KARATUN Vladimir cunoscând cu certitudine că produsul program certificat „Экспресс-3-Р” și „Шлюз-ФГ” a fost livrat în adresa ÎT „Meșter” SRL de către SRL „Ареал-Сервис” și nu de către SC „Beșleagă-Lux” SRL, iar datoria ÎT „Meșter” SRL față de SC „Beșleagă-Lux” SRL este artificial formată, urmărind scopul delapidării averii străine, deținând funcția de director al ÎT „Meșter” SRL și dispunând de împuterniciri de administrare a bunurilor acesteia din urmă, împreună și prin înțelegere prealabilă cu persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, folosind situația de serviciu, a prezentat la BC „Moldindconbank” SA pentru transferarea mijloacelor bănești din contul ÎT „Meșter” SRL în contul SC „Beșleagă - Lux” SRL ordinul de plată nr. 248 din 17 august 2007 privind plata mijloacelor bănești în sumă de 200 000 lei și ordinul de plată nr. 252 din 21 august 2007 privind plata mijloacelor bănești în sumă de 249 240 lei, pentru echipament tehnic conform facturii fiscale nr. SX 058501 din 31 iulie 2007, astfel administrând la propria apreciere averea ÎT „Meșter” SRL, ilegal fiind transferată în contul SC „Beșleagă - Lux” SRL suma de 449 240 lei, irosind mijloacele bănești în proporții deosebit de mari.

Subiectul infracțiunii de delapidare a averii străine trebuie să aibă calitatea specială de administrator, astfel, instanța de apel a conchis că, Karatun Vladimir deținând funcția de director al IL „Meșter” SRL și a dispus de împuterniciri de administrare a bunurilor acesteia din urmă, deci inculpatul avea calitate de a administra averea străină, fiind astfel subiect al infracțiunii prevăzute de art. 191 Cod penal.

Mai mult, din materialele cauzei rezultă, că inculpatul Karatun Vladimir deținea funcția de director al ÎT „Meșter” SRL, în virtutea căreia lui i-au fost încredințate bunurile acesteia spre gestiune și administrare.

Astfel, instanța de apel a respins ca nefondate declarațiile inculpatului Karatun Vladimir precum că dânsul n-a primit careva sume de bani de la SC 1 „Beșleaga - Lux” SRL, invocând că n-a urmărit careva interese personale transferând mijloacele bănești de la contul ÎT „Meșter” SRL la contul acesteia din urmă, întrucât din dispoziția art. 191 alin. (5) Cod penal, rezultă că întru reîntregirea faptei prejudiciabile menționate este indiferent dacă făptuitorul a săvârșit fapta pentru satisfacerea unui interes propriu sau pentru interesul altei persoane. Scopul urmărit de făptuitor este satisfacerea unui interes. De aceea, existența acestui scop este prezumată, iar făptuitorul nu se poate apăra susținând, că nu a urmărit un interes propriu, fiind indiferent în interesul cui a fost săvârșita delapidarea.

Totodată, instanța de apel a menționat că, instanța de fond la numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului a ținut pe deplin cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75 - 78 Cod penal, gravitatea infracțiunii comise, motivul acesteia, de persoana ei, de faptul că este fără antecedente penale, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, și corect a considerat că îndreptarea și reeducarea lui este posibilă cu izolarea lui reală de libertate, stabilindu-i o pedeapsă minima prevăzută la art. 191 alin.(5) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip închis.

Astfel, conform art. 16 alin. (5) Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Karatun Vladimir, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor celor deosebit de grave. Circumstanțe atenuante și agravante în privința inculpatului acestuia, n-au fost reținute, la locul de trai se caracterizează pozitiv, n-a recunoscut vina, prejudiciul material n-a fost restituit.

11. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către procuror, avocatul Bogatu Dragoș în numele inculpatului Karatun Vladimir și ultimul.

11.1. Procurorul în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu remiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță de apel într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului, procurorul menționează că, instanța de apel eronat l-au achitat pe inculpat de învinuirea adusă în baza art. 361 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, motivând că lipsește obiectul infracțiunii.

Totodată, procurorul indică că, instanța de apel la stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat și că inculpatul nu și-a recunoscut vina, nu a recuperat prejudiciul cauzat.

Astfel, procurorul invocă că, instanța de apel eronat a apreciat probele administrate în respectiva cauză penală, pronunțând o decizie neîntemeiată.

11.2. Avocatul Bogatu Dragoș în numele inculpatului Karatun Vladimir și ultimul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatul să fie achitat de toate capetele de învinuire, deoarece în acțiunile acestuia lipsesc elementele infracțiunii imputate.

În motivarea recursurilor declarate, recurenții menționează că, instanța de apel nu a dat o apreciere corectă fiecărei probe, analizându-le unilateral și anume în defavoarea inculpatului.

Totodată, recurenții au indicat că, instanța de apel nu a dat răspuns argumentelor invocate de către aceștia în apelurile declarate, limitându-se la plagierea rechizitoriului.

Mai mult, apărarea susține că, instanța de apel nu a luat în calcul că Karatun Vladimir este co-fondatorul și coproprietarul a 1/3 din întreprindere, mai mult, cel puțin 2/3 din capital aparțin partenerilor Karatun și Nastasenco, care nu au pretenții și nu se consideră prejudiciați.

În rest, recurenții menționează aceleași argumente declarate în cererea de apel cât și dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel.

12. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, inculpatul Karatun Vladimir a depus referință asupra recursului declarat de către procuror, solicitând respingerea acestuia, deoarece acesta este neîntemeiat,

or nevinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, a fost pe deplin demonstrată analiza minuțioasă a probele administrate în respectiva cauză penală de către instanțele anterioare.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, fără citarea părților, în baza motivelor invocate în cereri și în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora, pentru următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 aceluiași Cod.

13.1. *Cu referire la recursul declarat de către procuror*, Colegiul penal menționează că acesta își întemeiază recursul în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, menționând că instanța de apel eronat l-a achitat pe inculpatul Karatun Vladimir în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal și i-a aplicat o pedeapsă prea blândă în baza condamnării acestuia de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal respinge alegațiile procurorului ca fiind neîntemeiate, or instanța de apel corect a indicat că, prima instanță just a constatat achitarea inculpatului de învinuirea adusă în baza art. 361 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, poziție care a fost susținută și prin deciziile Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 17 decembrie 2013 și 02 februarie 2016.

Mai mult, Colegiul penal respinge alegațiile procurorului precum că, instanța de apel eronat a indicat că lipsește obiectul infracțiunii prevăzute de art. 361 Cod penal, și anume „*documente publice*”, or instanța de recurs consideră necesar de a analiza noțiunea de act (document) oficial, apelând la doctrină, legislația atât națională cât și cea internațională.

Așadar, Recomandare Rec(2002)2 a Comitetului Miniștrilor al Consiliului Europe, către statele membre, privind accesul la documentele publice, din 21 februarie 2002, stipulează că „*documentele publice*” semnifică, toate informațiile înregistrate în orice formă, elaborate, primite sau deținute de autoritățile publice și

care au legătură cu funcția administrativă, excepție făcând documentele care sunt în curs de pregătire.

Deci, termenul de „*documente publice*” reprezintă în acest sens, toate informațiile fixate pe orice suport fizic într-o formă recuperabilă (*texte scrise, înregistrate pe bandă sonoră sau audiovizuală, fotografii, email-uri, informații stocate pe suport electronic cum ar fi bazele de date electronice etc.*). Atât documentele produse de o autoritate, cât și documentele ce provin de la terți și care au fost primite de o autoritate publică sunt acoperite de definiție.

În sensul art. 6 al Legii privind accesul la informație nr. 182-XIV din 11.05.2000, prin document oficial trebuie de înțeles documentul care, „*conține informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept; atestă faptul având relevanță juridică; circulă în cadrul unui sistem de înregistrare, evidență strictă și control al circulației*”.

Astfel, se evidențiază concluzia că documentul oficial este acel document care emană de la o autoritate publică de orice nivel sau care provine de la un terț, dar primit de o autoritate.

Noțiunea „*document oficial*” se referă nu doar la „*documentele eliberate de autoritățile publice*”, dar și la „*documentele prezentate autorităților publice*”.

Raportat la speța în cauză, Colegiul penal indică că, în primul rând, documentele care emană de la particulari se consideră documente oficiale atunci când asemenea documente sunt supuse procedurii publice de autentificare a documentelor create, tocmai această procedură conferă documentului un caracter oficial, adică un caracter de drept public. În al doilea rând, documentele care emană de la particulari se consideră documente oficiale atunci când asemenea documente sunt primite oficial de persoana juridică de drept public, după care se află la dispoziția acestei persoane în legătură cu soluționarea problemei reprezentând obiectul de referință al documentelor primite.

Așadar, documentelor private li se recunoaște posibilitatea de a deveni documente oficiale, momentul convertirii documentelor private în documente oficiale este desemnat prin punerea acestuia la dispoziția organelor sau a persoanelor oficiale în condițiile legii.

În acest context, Colegiul penal susține poziția instanței de apel care menționează că, factura fiscală cu nr. SX058501 din 31 iulie 2017, emisă de către SC „Beșleagă - Lux” SRL, precum și ordinele de plată cu nr. 248 din 17 august 2007 și

cu nr. 252 din 21 august 2007, emise de către ÎT „Meșter” SRL, nu reprezintă obiectul infracțiunii prevăzute de art. 361 Cod penal, precum indică în rechizitoriu procurorul.

Cu referire la argumentul procurorului precum că, instanța de apel a aplicat o pedeapsă prea blândă inculpatului, fără a lua în calcul gravitatea infracțiunii săvârșite de către inculpat, motivul acestuia, personalitatea celui vinovat și faptul că inculpatul nu își recunoaște vinovăția în cele imputate, Colegiul penal indică că, instanța de apel just a susținut poziția primei instanțe care a constatat că, infracțiunea săvârșită de către Karatun Vladimir, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor celor deosebit de grave, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, circumstanțe atenuante și agravante în privința inculpatului acestuia, n-au fost reținute, la locul de trai se caracterizează pozitiv, n-a recunoscut vina, prejudiciul material n-a fost restituit și corect a considerat că îndreptarea și reeducarea lui este posibilă cu izolarea lui reală de libertate, stabilindu-i o pedeapsă minima prevăzută la art. 191 alin. (5) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip închis.

Mai mult, Colegiul penal reține că criticile formulate de recurent au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și i-a fost dată o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în decizie sa, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a hotărârii atacate nu au fost stabilite.

13.2. *Cu referire la recursurile declarate de către avocatul Bogatu Dragoș în numele inculpatului și ultimul*, Colegiul penal constată că din textul recursurilor, se constată că recurenții invocă temeiurile de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, în motivarea recursului menționând că instanța de apel a dat o apreciere eronată probatoriului administrat, iar în acțiunile inculpatului nu se conțin elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat, astfel repetând întru totul motivele invocate în apel.

Reieșind anume din acest fapt, instanța de recurs menționează că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, or, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au

duș, la caz, la respingerea apelurilor declarate de către avocatul Zumbreanu Feodor în numele inculpatului și ultimul, cu menținerea sentinței primei instanțe, fără careva modificări.

Din materialele dosarului rezultă că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin.(5) Cod penal, iar careva temeiuri de a dispune achitarea lui Karatun Vladimir pe acest capăt de învinuire, nu au fost stabilite.

Colegiul penal reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, celor administrate în cadrul instanței de apel și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă că sentința de condamnare atacată este legală și întemeiată în partea constatării vinovăției inculpatului, corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, și conține răspunsuri la toate argumentele invocate de apelanți, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

În continuare, din textul recursurilor declarate, se constată că recurenții critică soluția instanței de apel, de altfel și cea a primei instanțe, invocând că acestea au dat o apreciere eronată probatoriului administrat în cauză, limitându-se la plagierea rechizitoriului.

În ceea ce privește faptul dacă o asemenea situație reprezintă o eroare de drept, Colegiul penal amintește că, la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel.

Colegiul penal pe această linie de considerente consideră relevant de a specifica că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei

soluții decât cea pe care materialul probator o susține. În cauza deferită judecății o atare eroare nu a fost constatată. Se apreciază drept vădit neîntemeiate criticile recurenților cu privire la adoptarea unei decizii ilegale de către instanța de apel în privința lui Karatun Vladimir, totodată, menționând că Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a ajuns la concluzia corectă că probele cercetate, coroborând între ele, formează un ansamblu probatoriu prin care indubitabil se dovedește vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal și totalmente se combat cu argumentele aduse, la caz, de către partea apărării întru susținerea nevinovăției inculpatului.

Mai mult, Colegiul penal respinge ca neîntemeiate argumentele apărării precum că, instanța de apel nu a luat în calcul cerințele specificate de către Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, și anume de-a institui o comisie rogatorie, or inculpatul și apărătorul acestuia au renunțat la acest demers, deoarece îl consideră tardiv.

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze că instanța de apel corect a respins alegațiile apărării precum că instanța a omis să se pronunțe asupra faptului că, procurorul prin ordonanța din 04 noiembrie 2009, a respins ca neîntemeiată cererea inculpatului prin care a solicitat efectuarea unor acțiuni procesuale suplimentare în respectiva cauză, or potrivit materialelor dosarului, inculpatul cât și apărătorul acestuia nu au atacat acest demers în cadrul urmăririi penale, astfel a decăzut din acest drept la această etapă.

Nu în ultimul rând, asupra celor constatate se impune și mențiunea că, criticile formulate de recurenți în recursurile ordinare declarate, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și, căroră instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărârea adoptată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia, nu s-au stabilit.

Totodată, Colegiul penal ține să menționeze că este neclară poziția apărării care susține că instanța de apel nu a luat în calcul faptul că în acțiunile inculpatului cu privire la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (1) Cod penal, lipsesc elementele constitutive ale acestei infracțiuni, or instanța de apel în pct. 10.1. din prezenta decizie clar indică în coraport cu fapta comisă de către inculpat, elementele infracțiunii de delapidare a averii străine. Faptul, că apărarea

menționează că inculpatul este coproprietar a 1/3 din întreprindere, iar Karatun și Nastasenco nu au careva pretenții față de acesta, nu are nici o relevanță în acest caz.

Concluzionând asupra celor expuse instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză nu se constată erorile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală și în virtutea considerentelor expuse supra, constatând că în cauză există o concordanță deplină între situația de fapt și de drept stabilită de instanța de apel, Colegiul penal apreciază ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către recurent.

La judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-417 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, respectiv nu există careva temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare în sensul declarat de către avocatul Bogatu Dragoș în numele inculpatului Karatun Vladimir și ultimul.

14. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Ciobanu Sergiu, avocatul Bogatu Dragoș în numele inculpatului Karatun Vladimir și ultimul, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui *Karatun Vladimir XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la **25 octombrie 2017**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan